

EL CONCEPTE DE REVOLUCIÓ INDUSTRIAL

L'expressió "revolució industrial" la van emprar per primer cop els escriptors francesos del primer terç del segle XIX (Blanqui, a la *Història de l'economia política*, 1837) per analogia amb la "revolució francesa" i per a designar els canvis que havia experimentat la indústria anglesa a partir de finals del segle XVIII. Més tard ho van fer Engels a *La situació de la classe treballadora a Anglaterra* (1845), i Marx al primer volum d'*El Capital* (1867), per a referir-se a les conseqüències socials negatives que havia provocat aquest fenomen. Però qui realment el va consagrar va ser l'anglès Arnold Toynbee a les seves *Conferències sobre la revolució industrial a Anglaterra*.

Després dels estudis d'historiadors del segle XX, que analitzen tècniques, aspectes socials, acumulació de capitals, etc., es pot precisar el següent:

- Es pot dir que és una revolució en el sentit que transforma i substitueix les estructures polítiques, socials i econòmiques de l'Antic Règim per altres noves en les que primen valors culturals i mentals distints dels tradicionals. Però no és un trencament bruscat amb allò que hi havia abans, sinó més aviat una evolució accelerada
- Després de les aportacions de Rostow, cal dir que és un procés de creixement continu en el qual intervenen les innovacions tècniques, els capitals i les transformacions de l'agricultura i la població.
- Aquestes innovacions o invents són la resposta a unes necessitats creades en la societat de l'època; no són pròpiament les causes de la revolució industrial, sinó els elements visibles, els instruments que tendeixen a satisfer aquesta necessitat, facilitant així el desenvolupament econòmic

Font: D.D.A.A. Historia del mundo contemporáneo. COU. Editorial Bruño, Madrid, 1990, pàg. 27.